

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 71. Intentio, quâ sacrificii Missa fructum applicat Sacerdos, non
debet necessario esse acutalis, vel virtualis, dum celebrat, sed sufficit
habitualis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

mortem intulerunt, ulla profus in oblatione commemoratio fiat. Refertur cap. placuit 23. q. 5.

837 Hoc tamen sic intelligitur, ut prohibita sit commemoratio publicè facta in aliqua Collecta. Neque enim videtur prohiberi in privato *Memento* commendare aliquem ex illis sub conditione, si foris ex inculpata amentia id fecerit, vel ante mortem verè poeniterit.

838 Secundò pro excommunicatis non toleratis Missam celebrare prohibitum est cap. à nobis 2. de sent. excom.

839 Tertio pro excommunicatis toleratis, Sotus, Avila, Petrus Ledefina, Covarruvias, Montefinus, Suarez, &c. negant sacrificium offerri posse. Sed Navarrus, alique plures contra sentiunt, fundantes se in praxi Ecclesiæ, quæ publicè pro illis orat in Parasceve. Saltem privato nomine suo Sacerdotem pro illorum conversione in *Memento* suo orare, & sacrificium, sicut alias orationes, privatim offerri posse, ex communi sententia Palao docet disp. un. p. 5.

840 Quarto pro infidelibus non excommunicatis, videlicet Paganis, Judæis, Turcis, aliisque infidelibus non baptizatis, licitum est sacrificium offerri, seu illis applicare vim impetrativam, quam habet, nomine Christi, ut ad fidem convertantur. Ita Bellarminus, Sylvius, Cardinalis de Lugo, Gonet, Wiggers, & alii communis, contra Sotum, Azorium, Vasquez, Palaum, &c. Cum id de se licitum & laudabile sit, nec ullibi ab Ecclesiâ veritum. Imò Judæi in lege veteri pro Gentilibus sacrificare soliti sunt, ut videre est l. 1. Eldra c. 6. pro salute Darii & filiorum ejus. L. 1. Machab. c. 12. pro Spartiatis. Ibidem l. 2. c. 3. pro Heliodoro. In nova verò lege 1. Timoth. 2. *Oportet* (inquit Apostolus) fieri obsecrationes... pro omnibus hominibus, pro Regibus, & qui in sublimitate sunt. Qui tunc Gentiles erant. Quod de obsecrationibus in Missa, & oblatione sacrificii quoad fructum impetratorum, plures Patres Græci & Latini interpretantur, ut videre est apud Suarez disp. 78. sect. 2. conclus. 3. & Bellarminum lib. 2. de Missa c. 6.

841 Si objicias Augustinum l. 1. de anima & ejus origine c. 9. dicentem: *Quis enim offerat corpus Christi, nisi pro eis qui sunt membra Christi?*

Respondeo 1°. cum S. Thoma in 4. dist. 12. q. 2. a. 2. quæstione. 2. ad 4. offerri pro membris Christi, quando offeritur pro aliquibus, ut fiant membra Christi. Sic enim habet: *Eucharistia, in quantum est sacrificium, habet effectum etiam in aliis pro quibus offertur, in quibus non præexistit vitam spirituales in actu, sed in potentia tantum. Et ideo si eos dispositos inveniat, eis gratiam obtinet virtute illius veri sacrificii, à quo omnis gratia in nos influxit, & per consequens peccata mortalia in eis delet; non sicut causa proxima (quomodo ea delent Sacramenta) sed in quantum gratiam contritionis eis impetrat. Et quod in contrarium dicitur ex D. Augustino, "quis offerat corpus Christi, nisi pro his qui sunt membra Christi?" intelligendum est pro membris Christi offerri, quando offeritur pro aliquibus, ut fiant membra.*

842 Respondeo 2°. Augustinum ibi loqui de infidelibus defunctis in infidelitate, & verum est generaliter de omnibus defunctis in peccato mortali, & de parvulis defunctis sine Baptismo, ut patet ex contextu: *Noli credere, nec docere, sacrificium Christianorum pro his qui non baptizati de corpore exierunt offerendum.*

CAPUT LXXI.

Intentio, quæ sacrificii Missæ fructum applicat Sacerdos, non debet necessario esse actualis,

vel virtualis, dum celebrat, sed sufficit habitualis.

Id est sufficit quòd heri, vel ante aliquot dies, 843 etiam multos, Sacerdos statuerit celebrare tot vel tales Missas pro tali vel tali v. g. ad intentionem Sacrifiæ, etiam si de eo postea amplius non cogitet, dummodò intentionem illam non revocaverit. Ita Suarez, Coninck, Bonacina, Card. de Lugo, & Doctores communiter apud Dianam p. 11. tr. 6. resol. 39. contra Vasquez & Granadum. Quia ad fructum sacrificii applicandum non requiritur intentio respiciens sacrificium, vel sacrificii fructum, ut effectum in quem humano modo debeat influere (prout requiritur ad Sacramentum, vel sacrificium conficiendum) sed respiciens fructum sacrificii ut purum objectum, quod volò cedere in utilitatem talis vel talis, hocipso quo sacrificaverò. Non est autem ratio cur ejusmodi voluntas, ante aliquot dies concepta, nec revocata, non moveat sufficienter Deum ad fructum sacrificii suo tempore concedendum ei cui per istam voluntatem fructum illum donavi. Reverà enim talis voluntas habet rationem donationis. Certum est autem valere donationem, hoc modo factam: *Dono tibi, Petre, fructus, quos fundus meus producat anno sequenti.* Vel hoc modo: *Volo ut lucrum proveniaturum ex futuris negotiationibus meis, cedat in utilitatem tali persone, vel Ecclesiæ.* Certum est (inquam) talem voluntatem, etiam ante annum, vel annos conceptam, esse validam, fortisque effectum determinato tempore, tametsi renovata non fuerit, dummodò non fuerit revocata. Quod cum certum sit, certa quoque videtur assertio nostra, utpote certo fundamento innixa. Nec certitudo ipsius eliditur per autoritatem Vasquez & Granadi in contrarium. Quia solidum pro se non habent fundamentum.

Non eliditur etiam ex hoc quòd talis intentio 844 non sufficiat ad conficiendum Sacramentum, vel sacrificium, sed actualis vel virtualis necessaria sit. Est enim manifesta disparitas, quòd intentio, quæ conficitur Sacramentum, vel sacrificium, debeat humano modo in illud influere, atque aded humano modo exiltere. Intentio verò, quæ sacrificii fructus applicatur, cum non sit operativa sacrificii, nec fructus illius uti non debet humano modo influere in sacrificium, nec in fructum illius, humano modo exiltere non debet, sed sufficit quòd humano modo existerit, per eamque, dum existeret, donatio fructus sacrificii facta fuerit, nec donatio, seu voluntas quæ donatio facta est, revocata fuerit, prout constat exemplo donationis fructuum fundi, vel lucri futurarum negotiationum mearum, de quo proxime.

Hinc sequitur pro tota vita valere intentionem 845 Religiosi, qui semel pro semper dixit, *volo, ut quotiescumque imposuerim celebraverò, nec contrariam intentionem specialem expressè apposuerò, Missa à me celebranda ex nunc usque ad mortem sint ad intentionem Sacrifiæ, tametsi de nova applicatione, vel intentionis renovatione postea non cogitet, modo non retractaverit.* Nec reverà est cur aliquis hoc facto se inquietet, vel scrupulizet. Certum est enim applicationem habere rationem donationis. Hæc autem semel facta vim retinet, donec revocetur. Videri potest Card. de Lugo disp. 8. de Euchar. n. 93. Gobat tr. 3. de Euchar. n. 166. 167. Quamvis autem Lugo eadem disp. 8. censcat sufficere, quòd intentio applicativa, seu donativa fructus sacrificii formetur ante sumptionem; communis tamen & recepta sententia est, formandam esse ante consecrationem.